

[J. K. Hansen]

det foreliggende lovforslag, hvor ministeren anfører, at det ikke medfører merudgifter for det offentlige, at det tror vi ikke på. Det er vi ikke med på. Vi tror ikke, det er rigtigt, og vi tror heller ikke på, at en forstærket indsats i indskolingsfasen kan gennemføres på en ressourceneutral grund. Lige nu foreligger der jo en undersøgelse i Sønderjylland vedrørende specialundervisningen, som viser, at det, som ministeren kommer frem med her i sit forslag, næppe holder stik.

Der er en række detaljer, som egner sig bedst for diskussion i udvalget, og jeg skal slutte med at sige, at vi går positivt ind i udvalgsarbejdet med det mål at nå et resultat inden for folkeskoleforligets rammer.

Kirkegaard (KF):

Hvis vi i lovgivningen for folkeskolen både skal rette op på fortidens fejltagelser og samtidig forsøge at leve op til fremtidens mange udfordringer, skal der gennemføres betydelige ændringer. Folkeskoleloven af 1975, som vi ikke har noget medansvar for, kan ikke leve op til disse intentioner.

Det lovforslag, vi har til behandling her, må, sammen med ændringer vedtaget i sidste samling, betegnes som et skridt i den rigtige retning, et betydningsfuldt skridt, men altså heller ikke mere.

De foreslåede ændringer i 10. klasse giver skolerne mulighed for at give et varieret undervisningstilbud til eleverne, så der kan tages hensyn til, at eleverne ikke mindst på dette klassetrin har vidt forskellige interesser. Der bliver således mulighed for at tilbyde skoletrætte elever en undervisning med et mere praktisk indhold.

Vi lægger vægt på, at kommunerne stadig væk har pligt til at tilbyde en undervisning i 10. klasse, der satser på de nuværende obligatoriske fag og tilbudsfag og på at give eleverne mulighed for at aflægge afgangsprøve og udvidet afgangsprøve.

Størst interesse knytter der sig nok til ændringerne vedrørende skolestarten. Vi er meget glade for, at aktiviteterne i børnehaveklassen fremover vil blive betegnet som undervisning. Selv om langt de fleste børn i børnehaveklassen har meget stor lyst til at komme i gang med en egentlig undervisning, har dette ikke været tilladt. En uigennemtrængelig glasvæg har skilt børnehaveklassen

fra de øvrige klasser, og utallige er de elever, der i årenes løb har stået med fladklemt næser mod denne glasvæg og har kigget længselsfuldt ind i lærdommens tempel i 1. klasse. Hvis den foreslåede mulighed for at samordne børnehaveklassen med 1. og 2. klasse bliver grebet rigtigt an, er der ingen tvivl om, at en sådan ordning vil indebære store pædagogiske fordele, men samordningen er bestemt ikke problemfri, og vi vil stærkt anbefale, at man arbejder tingene grundigt igennem, før man kaster sig ud i det.

Ved bestemmelser om kommunernes ret til at indføre et friere skolevalg kan man sikre forældrene mulighed for at vælge den skole i kommunen, som man mener bedst er i overensstemmelse med ens egne forventninger til børnenes skolegang. Vi har anset det for rigtigt, at ordningen er frivillig for kommunerne, og at forældrene i øvrigt under alle omstændigheder har ret til at vælge den lokale skole.

Kristendommen er en væsentlig bestanddel af den danske kulturarv. Alle bør derfor have et kendskab til, hvad denne del af kulturarven består af. Derfor er det utilfredsstillende, at så mange elever beder sig fritaget for faget kristendomskundskab, en fritagelsesmulighed, som i øvrigt næppe logisk kan begrundes, efter at kristendomskundskab ikke længere er et forkyndelsesfag, men et almindeligt kundskabsmeddelende fag. Vi kan derfor tilslutte os stramningen vedrørende fritagelsesmuligheden.

Men trods alt det positive skal jeg ikke lægge skjul på, at det har været skuffende at se, hvordan socialdemokratiet under de indledende drøftelser har blokeret for en løsning på de meget store problemer med de afsluttende prøver i 9. klasse. Man har sagt nej til niveaudelte prøver, åbenbart ud fra standpunktet: hvad ikke alle kan gå til prøve i, skal ingen gå til prøve i.

Men trods denne store skuffelse skal ingen forhindre os i at glæde os over de øvrige forslag. Bliver disse vedtaget, begynder det at lysne for folkeskolen. Forældre, lærere og myndigheder gør dagligt en stor indsats for at sikre en god skole. Børnene fortjener, at vi herinde arbejder for at få en bedre skole, og derfor vil vi ihærdigt arbejde for, at disse indledende skridt bliver fulgt op af nye initiativer.